

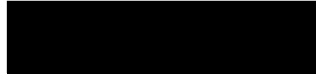

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๒ /๒๕๔๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงอุตสาหกรรม

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า โครงการฟื้นฟูชีวิตและธรรมชาติ ซึ่งมีผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนได้มีหนังสือ ที่ ศฟธ.๐๐๒/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๕ ถึงกรมทรัพยากรธรณีขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาการทำเหมืองแร่โปแตชที่จังหวัดชัยภูมิและจังหวัดอุดรธานี ทั้งนี้เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ทำการศึกษาและติดตามความคืบหน้าโครงการเหมืองแร่โปแตชในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิและอุดรธานีโดยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสังคมที่เกิดขึ้นหากมีการก่อสร้างเหมืองแร่โปแตชขึ้นได้พบว่าการพยายามผลักดันโครงการเหมืองแร่โปแตชทั้ง ๒ แห่งนั้นมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความพยายามผลักดันให้เกิดการแก้ไขพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่..) พ.ศ. ในสาระสำคัญของการทำเหมืองใต้ดินโดยไม่จำเป็นต้องขออนุญาตจากเจ้าของที่ดินแต่อย่างใด ซึ่งถือว่าเป็นการละเมิดแดนกรรมสิทธิ์ของรัฐและเอกชน ทั้งนี้ ก็เพื่อให้เกิดเหมืองแร่โปแตชขึ้นในประเทศไทยจึงมีความสงสัยว่ารัฐบาลไทยได้มีการทำสัญญาข้อตกลง เอกสารความร่วมมือ เอกสารการลงนามเพื่อการลงทุนเอกสาร การขอสัมปทาน เอกสารการขออาชญาบัตรพิเศษ เอกสารการขอประทานบัตร หรือเอกสารพันธะกรณีอื่นๆ ที่จะเป็นการเสียเปรียบต่อคู่สัญญาหรือไม่ ซึ่งถ้าเป็นดังนี้แล้วโดยเห็นว่าโครงการเหมืองแร่โปแตชทั้ง ๒ โครงการ เป็นโครงการขนาดใหญ่ที่จะส่งผลกระทบต่อประเทศชาติและประชาชนในรูปเงินภาษีที่ประชาชนทั่วประเทศจะต้องเป็นฝ่ายแบกรับ และยักรวมถึงความรู้สึกและศรัทธาที่เสื่อมของประชาชนต่อรัฐบาลอีกด้วย จึงประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

กรมทรัพยากรธรณีมีหนังสือ ที่ อก ๐๓๐๔ (กทม.) /๒๕๓๐ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๕ แจ้งตอบและชี้แจงให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าโครงการทำเหมืองแร่โปแตชที่อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ เป็นโครงการทำเหมืองแร่โปแตชของอาเซียน โดยการร่วมทุนของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ๖

/ ประเทศ

/หน้า ๑ ใน ๘ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ วท ๒ /๒๕๔๕

ประเทศ การร่วมลงทุนเป็นไปตามข้อกำหนดของโครงการอุตสาหกรรมอาเซียน (ASEAN Industrial Project) กรมทรัพยากรธรณีไม่มีสัญญาสำหรับโครงการนี้ ส่วนโครงการทำเหมืองแร่โปแตชที่จังหวัดอุดรธานี กระทรวงอุตสาหกรรมและกรมทรัพยากรธรณีกับบริษัทไทยอะกริโก โปแตช จำกัด ได้ลงนามในสัญญาให้สิทธิสำรวจและผลิตแร่โปแตชในจังหวัดอุดรธานี เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๒๗ สัญญามีผลบังคับเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๓๖ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๗ คณะรัฐมนตรีให้เปลี่ยนแปลงสัดส่วนผู้ถือหุ้นและให้เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทเอเชียแปซิฟิก โปแตช คอร์ปอเรชั่น จำกัด สัญญาโครงการหลังนี้ได้กำหนดชั้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ แต่เพื่อความโปร่งใสในข้อสัญญาที่เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ “บริษัท” ซึ่งสามารถกระทำได้ภายใต้กฎหมายเท่านั้น กรมทรัพยากรธรณีจึงพิจารณาเปิดเผยเฉพาะข้อ ๑๘ เรื่องการให้ความช่วยเหลือแก่ “บริษัท” จำนวนหนึ่งหน้า

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ คพธ. ๐๕๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๕ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมทรัพยากรธรณีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งและเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารและชี้แจงเพิ่มเติมว่าในหนังสือที่ขอข้อมูลข่าวสารนั้นเพียงพอที่จะทำให้เข้าใจว่าขอทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาด้วย เช่น ข้อตกลง เอกสารความร่วมมือ เอกสารการลงนามเพื่อการลงทุน เอกสารการขอสัมปทาน ฯลฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร ได้ขอให้กรมทรัพยากรธรณีส่งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องตามกรณีอุทธรณ์และผู้แทนมาชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยเพิ่มเติม ซึ่งกรมทรัพยากรธรณีกระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีหนังสือชี้แจงประกอบการพิจารณาตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๓๐๔ (กทม.) /๒๒๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ รวมทั้งส่งผู้แทนมาชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัย ด้วยสรุปได้ว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารตามโครงการทำเหมืองแร่โปแตช ที่อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งประกอบด้วย Basic Agreement, Supplementary Agreement, Instrument of Ratification เป็นข้อตกลงระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ที่โครงการอุตสาหกรรมอาเซียนทุกโครงการของแต่ละประเทศจะมีข้อกำหนดเหมือนกัน จึงสามารถเปิดเผยได้ สำหรับ Joint Venture Agreement ของโครงการทำเหมืองแร่โปแตชของอาเซียน ที่อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิเกิดขึ้นจากพันธกิจของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ที่จะต้องปฏิบัติตาม Supplementary Agreement ซึ่งกำหนดให้ผู้ถือหุ้นจากประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมมาเจรจาเพื่อจัดทำ Joint Venture Agreement โดยได้ลงนามจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดเพื่อบริหารโครงการ จึงถือว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของบริษัทเหมืองแร่โปแตชอาเซียน จำกัด การเปิดเผยข้อมูลอาจจะกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศผู้ร่วมลงทุนตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาโครงการเหมืองแร่โปแตชจังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นการลงนามระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมและกรมทรัพยากรธรณี กับบริษัท ไทยอะกริโก โปแตช จำกัด นั้น

คำวินิจฉัย ที่ วท \๓ /๒๕๕๕

สัญญาดังกล่าวได้กำหนดชั้นความลับไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหากมีการเปิดเผยอาจเกิดผลกระทบกับประโยชน์ได้เสียของกลุ่มสัญญาในด้านเทคโนโลยีการสำรวจและกรรมวิธีการผลิต รวมทั้งการแข่งขันการให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่รัฐอันเป็นผลเกี่ยวเนื่องกับความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ความสำคัญคุ้มครองข้อมูลดังกล่าว รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้มีการกำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารลับไว้ กระทรวงอุตสาหกรรมต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับในปัจจุบันมีกระแสการเรียกร้องและต่อต้านการทำเหมืองแร่โปแตชในพื้นที่ดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลบางส่วนหรือเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดในสัญญาอาจมีผู้นำข้อมูลบางประเด็นมาบิดเบือน ขยายผลเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง โดยมีได้มีการพิจารณาจากข้อมูลทั้งหมดให้ครบถ้วน อันอาจจะนำมาซึ่งปัญหาและอุปสรรคในการบริหารของภาครัฐเพื่อให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ขอทราบความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย ซึ่งในส่วนกระทรวงการต่างประเทศได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กต ๑๐๐๒/๗๘๒ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งแจ้งโดยสรุปเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารตามโครงการเหมืองแร่โปแตชอาเซียน จังหวัดชัยภูมิว่า

๑. โดยที่ Basic Agreement on ASEAN Industrial Projects และ Supplementary Agreement เป็นความตกลงระหว่างประเทศซึ่งสมาชิกอาเซียนจัดทำด้วยกันและไม่ได้มีการกำหนดให้เป็นเอกสารลับ นอกจากนี้ สำนักเลขาธิการอาเซียนได้นำข้อมูลดังกล่าวเผยแพร่ทาง Website ของสำนักเลขาธิการอาเซียนแล้ว จึงสามารถเปิดเผยเอกสารดังกล่าวแก่สาธารณชนได้

๒. สำหรับ Instrument of Ratification ของ Supplementary Agreement นั้น เป็นเพียงตราสารทางกฎหมาย (Legal instrument) ที่กระทรวงการต่างประเทศจัดทำในนามรัฐบาลไทยที่แสดงว่ารัฐบาลไทยในฐานะภาคีความตกลงฯ ยอมผูกพันตามความตกลงฯ เท่านั้น แต่ความตกลงฯ จะมีผลบังคับใช้ก็ต่อเมื่อภาคีทุกฝ่ายยอมผูกพันตามความตกลงฯ ด้วย ดังนั้นก็น่าจะเปิดเผยข้อมูลที่ปรากฏในตราสารดังกล่าวได้

๓. กรณี Joint Venture Agreement สำหรับโครงการทำเหมืองแร่โปแตชที่อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ นั้น เป็นกรณีการปฏิบัติตาม Supplementary Agreement ข้อ ๑ ซึ่งกำหนดให้ Shareholder Entity ซึ่งแต่งตั้งโดยประเทศสมาชิกอาเซียน ร่วมกันเจรจาจัดทำ Joint Venture Agreement ดังนั้น เอกสารดังกล่าวจึงไม่น่าจะเป็นความตกลงระหว่างประเทศแต่น่าจะเป็น

คำวินิจฉัย ที่ วท ๒ /๒๕๔๕

สัญญาตามกฎหมายภายในของประเทศไทย ซึ่งกรมทรัพย์สินทางปัญญาจะเป็นหน่วยงานที่ควบคุมดูแล ด้วยเหตุนี้การจะเปิดเผยได้หรือไม่จึงอยู่ในดุลพินิจของกรมทรัพย์สินทางปัญญาตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมากรมทรัพย์สินทางปัญญามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๓๐๑ (กทม) / ๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ ซึ่งแจ้งเหตุผลที่เห็นว่าไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนหนึ่งของเหมืองแร่โปแตชจังหวัดอุดรธานีเพิ่มเติมสรุปได้ว่า การเปิดเผยสัญญาสามารถทราบถึงเทคโนโลยีการสำรวจและกรรมวิธีการผลิตในลักษณะที่มีข้อมูลเกี่ยวเนื่องกัน เช่น ต้นทุนการสำรวจและต้นทุนการผลิตของบริษัทอาจทราบถึงรูปแบบการสำรวจและกรรมวิธีการผลิตได้โดยทางอ้อม ดังเช่นตามสัญญาข้อ ๔.๓ ค่าใช้จ่ายอย่างต่ำในการสำรวจหน้า ๒๐ และต้นทุนการผลิตตามสัญญาข้อ ๕.๕ การแบ่งกำไรบัญชีในหน้า ๓๒ เป็นต้น

รวมทั้ง กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายในการส่งเสริมให้มีการลงทุนสำรวจและผลิตแร่โปแตชในแหล่งอื่นๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง เช่นในปัจจุบันประเทศต่างๆ ได้แสดงความสนใจในการขอสิทธิสำรวจและผลิตแร่โปแตชที่จังหวัดสกลนคร หากมีการเปิดเผยข้อมูลผู้ที่จะมาขอสิทธิสำรวจและผลิตแร่โปแตชรายอื่นๆ อาจต่อรองให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่รัฐน้อยกว่าหรือเท่ากับข้อเสนอของบริษัท เอเชีย แปซิฟิก โปแตช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ซึ่งอาจจะไม่เสนอให้มากกว่าเดิม ดังเช่นในลักษณะของเงินโบนัสตามสัญญาข้อ ๕.๑ หน้า ๒๗ เงินทุนการศึกษาตามสัญญาข้อ ๗ หน้า ๓๗ เป็นต้นการที่รัฐได้ผลประโยชน์ตอบแทนมากน้อยย่อมเป็นลักษณะความเกี่ยวเนื่องกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศได้

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ขอทราบความเห็นของบริษัทเอเชีย แปซิฟิก โปแตช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาของกรมทรัพย์สินทางปัญญาด้วย ซึ่งบริษัทเอเชีย แปซิฟิก โปแตช คอร์ปอเรชั่น จำกัด ได้มีหนังสือ ที่ APPC/JGB ๐๔๒/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๕ ซึ่งแจ้งว่ามีเหตุผลเช่นเดียวกับเหตุผลของกระทรวงอุตสาหกรรมและให้เหตุผลเพิ่มเติมว่าปัจจุบันตลาดแร่โปแตชถูกรอบงำโดยบริษัทต่างประเทศซึ่งบริษัทเหล่านั้นไม่ต้องการให้มีการดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับแร่โปแตชในประเทศไทยและหากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในสัญญาสัมปทานจะทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

๑. กรณีการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการทำเหมืองแร่โปแตชที่อำเภอป่าหน่วจังหวัดชัยภูมิ

จากข้อเท็จจริงตามที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งแจ้งข้อมูลข่าวสารตามโครงการนี้ ขณะนี้มีอยู่ ๔ รายการ คือ Basic Agreement, Supplementary Agreement, Instrument of Ratification และ Joint Venture Agreement ซึ่งกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้เห็นพ้องในแนวทางเดียวกันกับกระทรวงการ-

คำวินิจฉัย ที่ วท ๒ /๒๕๔๕

ต่างประเทศว่าข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการ Basic Agreement, Supplementary Agreement, และ Instrument of Ratification สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้ถือหุ้นได้ ดังนั้นจึงเหลือประเด็นที่ต้องพิจารณาในกรณีนี้เฉพาะข้อมูลข่าวสาร Joint Venture Agreement จะสามารถเปิดเผยได้หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณารายละเอียดของเอกสาร Joint Venture Agreement แล้วพบว่าข้อมูลข่าวสารตามเอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์ในการที่ประเทศไทยและประเทศสมาชิกอื่นๆ อีก ๕ ประเทศจะมาร่วมกันจัดตั้งเป็นบริษัทร่วมทุนร่วมกัน (Formation of The Joint Venture Company) มีข้อกำหนดเกี่ยวกับเงินลงทุนทั้งหมดของบริษัทที่จะจัดตั้งขึ้นและสัดส่วนการลงทุนของแต่ละประเทศสมาชิก รวมทั้งการกำหนดวงเงินลงทุนเริ่มต้น ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของบริษัท การกำหนดมูลค่าหุ้นและหลักเกณฑ์การออกหุ้น การกำหนดอำนาจหน้าที่ในการบริหารของผู้เกี่ยวข้อง กำหนดการประชุม ข้อกำหนดการรักษาความลับ ฯลฯ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสาร Joint Venture Agreement มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบริษัทเหมืองแร่โปแตชอาเซียน จำกัด แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับรายละเอียดการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท ซึ่งโดยปกติจะมีการเปิดเผยเพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องที่สนใจได้รับรู้อยู่แล้ว ยังไม่มีรายละเอียดในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิต การเงินหรือการตลาดที่จำเป็นต้องกำหนดเป็นความลับตามแนวทางที่กำหนดไว้ใน Joint Venture Agreement แต่อย่างไร การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนี้จึงไม่กระทบกระเทือนต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศผู้ร่วมลงทุนหรือเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยจะทำให้สังคมโดยส่วนรวมได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการลงทุนตามโครงการนี้ ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้ลงทุนรายใหญ่และจะดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติในลักษณะของการผูกขาดอีกด้วย ซึ่งจะช่วยให้เกิดการส่งเสริมความโปร่งใสและประสิทธิภาพในการบริหารงานของบริษัทที่จัดตั้งขึ้นนี้ต่อไป

๒. กรณีการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาโครงการทำเหมืองแร่โปแตชที่จังหวัดอุดรธานี

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในกรณีนี้แล้วเห็นว่าสัญญาโครงการทำเหมืองแร่โปแตชที่จังหวัดอุดรธานีระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรม กรมทรัพยากรธรณี และบริษัทไทยอะกริโก โปแตช จำกัด นั้น โดยเนื้อหาของสัญญามีความชัดเจนว่าเป็นสัญญาที่รับรองถึงสิทธิผูกขาดเกี่ยวกับการสำรวจและผลิตแร่โปแตชจากรัฐบาลไทยของบริษัทอะกริโก หรือบริษัทในเครือ แม้ว่าสัญญาจะเขียนว่าบริษัทรับจ้างรัฐบาลไทยในการสำรวจแร่โปแตชในบริเวณพื้นที่สำรวจที่อยู่ในบริเวณรับผิดชอบของกรมทรัพยากรธรณี แต่เนื้อหาของสัญญาก็ได้ผูกพันและยึดโยงกับสิทธิผูกขาดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าข้อมูล-

คำวินิจฉัย ที่ วท ๒ /๒๕๔๕

ข่าวสารสัญญาตามโครงการนี้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ จึงมีประเด็นที่คณะกรรมการวินิจฉัย จะต้องพิจารณาต่อไปว่าข้อมูลข่าวสารที่เป็นสัญญาผูกขาดนี้มีข้อมูลข่าวสารส่วนหนึ่งส่วนใดที่เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ซึ่งมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้หน่วยงานของรัฐลบหรือตัดทอนหรือทำประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัย ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามสัญญาดังกล่าวแล้วซึ่งมี ๒๑ หัวข้อ คือ

๑. คำนิยาม
๒. การตั้งบริษัทและความรับผิดชอบของบริษัท
๓. พื้นที่สำรวจ
๔. แผนการทำงาน
๕. การชำระเงินให้แก่รัฐบาล
๖. การจ้างฝึกองบรมคนไทย
๗. ทุนการศึกษา
๘. การมีส่วนร่วมของคนไทย
๙. การเงิน
๑๐. การตลาด
๑๑. เงื่อนไขบังคับก่อน
๑๒. รายงาน สมุดบัญชี และการตรวจสอบ
๑๓. การวินิจฉัยข้อพิพาท
๑๔. เหตุสุดวิสัย
๑๕. การรักษาความลับ
๑๖. กำหนดเวลาของสัญญา
๑๗. การสิ้นสุดแห่งสัญญา
๑๘. การให้ความช่วยเหลือแก่บริษัท
๑๙. ข้อกำหนดชั้นมูลฐาน
๒๐. การโอนสิทธิ
๒๑. เบ็ดเตล็ด และเอกสารแนบท้ายสัญญา

ซึ่งพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าข้อมูลข่าวสารตามหัวข้อที่ ๑ ถึงข้อที่ ๒๑ ของสัญญาดังกล่าว เมื่อพิจารณา

คำวินิจฉัย ที่ วท /๒๕๔๕

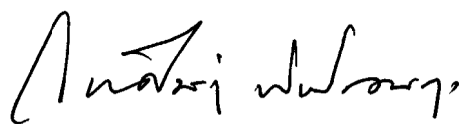
แล้วไม่มีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตแต่อย่างไร และการที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาอ้างว่าการเปิดเผยค่าใช้จ่ายอย่างต่ำในการสำรวจตามสัญญาข้อ ๔.๓ หน้า ๒๐ และการแบ่งกำไรตามสัญญาข้อ ๕.๕ หน้า ๓๑ ถึง ๓๔ จะทำให้รู้ถึงรูปแบบการสำรวจและกรรมวิธีการผลิตได้โดยอ้อมนั้น เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะไม่ทำให้รู้ถึงเทคโนโลยีการดำเนินการสำรวจและการผลิตของบริษัท

สำหรับการที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้อ้างว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการกำหนดชั้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ นั้น เห็นว่า ระเบียบดังกล่าวได้มีข้อกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ดังนั้น ระเบียบฯ ดังกล่าวจึงไม่ปิดกั้นไม่ให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีคำวินิจฉัยในกรณีตามอุทธรณ์นี้แต่อย่างไร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร จึงมีมติ ดังนี้

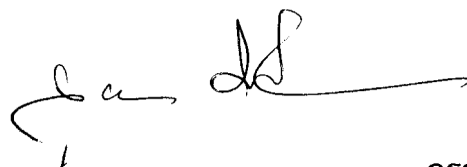
๑. ให้กรมทรัพย์สินทางปัญญาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ Basic Agreement, Supplementary Agreement, Instrument of Ratification และ Joint Venture Agreement ของโครงการเหมืองแร่โปแตช อำเภอป่าหื่นจันทรงค์ จังหวัดชัยภูมิ

๒. สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเหมืองแร่โปแตชที่จังหวัดอุดรธานีนั้นมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน หรือสัญญาที่มีลักษณะการผูกขาดตัดตอนตามนัยมาตรา ๙ (๖) กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงต้องเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์และจัดไว้ให้ประชาชนโดยทั่วไปเข้าตรวจดูได้

(ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)

ประธานกรรมการ

กรรมการ

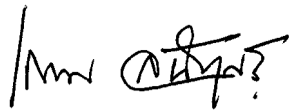
(รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์)

คำวินิจฉัย ที่ วท ๒ /๒๕๔๕

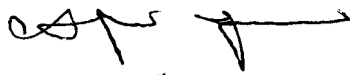
กรรมการ

(นายสันหัต โรจนสุนทร)

กรรมการ

(นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๕